ABONNEMENTS

Indochine — Un an.... 5$00 — Six mois... 3 00
Union postale — Un an.... 10$00 — Six mois... 6 00

Annonces Légales
0$30 la ligne de 8 points sur justification de 2 colonnes quelle que soit la page.

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

SỐ NHÀ 151
ĐƯỜNG HÀM NGHI
SAIGON
Chủ-bút : LE-SUM

Tổng-lý kiêm Chủ-Bút
NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

MỖI TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

TÒA QUẢN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
SỐ : 324

DÉPÔT LÉGAL INDOCHINE N° 2407

GIÁ BÁN
Đông Pháp — Một năm... 5$00 — Nửa năm... 3 00
Ngoại-Quốc — Một năm... 10$00 — Sáu tháng... 6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Báo sẽ việc buôn bán hay là viết bài đăng nghị luận

DÀN-BÀ CÓ CÔNG VIỆC LÀM ÍT HAY SANH DỀU

Mấy lúc nay tôi nghe có nhiều đôi bạn của người danh giá, sanh ra cuộc dỡ-dang, vì bởi đàn bà lỗi đạo.

Tuy dầ biết rằng việc ai nấy buồn, chẳng quan-hệ chi đến người khác. Song người có lòng lo cho phong-hóa nước nhà, biết trọng đạo nhơn luân, cũng phải buồn giùm cho thế-sự, nên tôi lấy làm bất bình xin thò thẻ dòi đều phải trái ngõ hầu chư tôn nhân lãm.

Bấy lâu nhiều người hỏi tôi rằng: Sao thấy có nhiều nhà sang cả, bực tài danh, đãi vợ thật là đúng theo lối văn-minh bên Âu-Mỹ, nhứt nhứt đều dễ tự do tùy-thích, sung sướng vô hồi, chiều đi hứng gió, sáng ngủ dậy trưa, ăn ngon mặc tốt, sai có tôi có tớ, đi có ngựa có xe, chẳng hề làm chị động tới mỏng tay, ngày tối áo quần hóng hánh, bạc bài thung-dung không cần ngăn chi hết. Cách đãi vợ dường ấy, tôi tưởng đã tột bực, chẳng còn một mãi chi trái ý người đàn bà cho tới sanh ra đều bội đức.

Mà sao tôi thấy có cô lại sanh tâm muốn nọ muốn kia, là bởi cớ sao vậy?

Cũng nghĩ chẳng chi rằng lạ, hàng nữ-lưu phần nhiều ít hay trao dồi những đều đạo-đức; đã vậy mà người chồng lại chẳng hay lấy lễ-nghĩa mà ngăn ngừa, để thung dung tự ý, thì chi cho khỏi, hễ no ấm ê-hề rồi thì sanh đều tệ. Vì lời xưa có nói: Bảo huờn tư dâm dục.

Cho nên cách người xưa cưng vợ con khác hơn người kim thời, người xưa cũng biết cưng vợ vậy, song cưng mà nghiêm-chỉnh, lại lấy lễ-nghĩa mà ngăn ngừa, phu phụ tương kính như tân và giao cho một phần trách-nhậm cho khỏi ở không mà sanh đều tệ. Còn đời nay phần nhiều người làm chồng không lấy đạo-đức dạy răng, lấy lễ-nghĩa ngăn ngừa, cho nên mới gây ra cuộc cầm sắc chia-lìa, phân loan rẽ phụng.

Nên những người lành xử trị đạo gia-đình, thì vợ hoặc con gái lớn, đều kiếm cho mỗi người một việc làm theo bổn-phận đàn bà cho có chuyện mà lo với ngày giờ, mà hễ không dư thì giờ, thì có đâu rãnh mà sanh tâm việc nọ việc kia. Bởi vì người có việc làm, dầu cho lúc nằm không cũng suy nghĩ cái công việc của mình, đặng một lát nữa có làm, có đâu rãnh mà lo qua việc chi quấy quá. Lại người có việc làm, trông cho rồi mà nghỉ ngơi chẳng xong, có khỏe đâu mà đạo xóm đạo làng, dụm bầy dụm bạn cho sanh sự. Và người có công việc làm mới biết thương của đời, có biết thương của đời mới ăn cần mặc kiệm; người mà biết ăn cần mặc kiệm thì gia-đạo mới thuận hòa.

Nếu chư-tôn chẳng cho lời tôi nói đây là hữu lý, thì xin hãy coi trong những đám nữ-lưu lam-lụ làm ăn, có phải là ít hay nghe có đều tệ không. Còn những việc tệ mà chúng ta nghe ngày nay đó, có phải là toàn trong đám người no ấm hay không? Vì vậy trong Yên-Sơn ông Trần-Cầu có nói: « Thất thân chi nữ, mỗi tại danh-môn, tán đức chi nhơn bản qui hào tộc ». (Nghĩa là: người con gái mất nết, hằng ở nơi nhà phú quí sanh ra; người chôn cái đức hết phân nửa, vốn ở nhà sang trọng). Cho nên phàm cưng vợ con cũng phải lấy đều đại nghĩa mà cưng thì mới khỏi đều hối-hận về sau.

TÔ-VĂN.

VĂN-UYỂN

HOẠ VẬN

Đề thi « Viếng chùa Tiên-Châu trong số B. P. T. B. n° 141

Vĩnh-Long xưa có cảnh chùa chiền,
Vậy bạn làng thi đến Bửu-Tiên;
Sải tụng kinh mõ mõ mõ nhặt,
Viên về liễu tối bóng cây xiên;
Tương trị tăng-chúng năm đều giới,
Mùi xất ni-cô lắt dạ thiền;
Khách viếng thiền-quan khuấy thói tục,
Thêm trai tiệt bài kíp day thuyền.

Đỗ-như-Sương

TẶNG QUỐC-BIỂU TIÊN SANH

Từ hùng, thần luyện, điệu thanh tao
Thế mới là văn thế mới hào!
Chuông đổ trời van, hồn nước tỉnh
Bóng trôm đất rạp, ngọn nêu cao
Thi kinh Đỗ Phủ rung rinh núi
Tài bên Thanh Liêng lợt dợt sao
Ai bảo đời nay không có khách
Cùng ta sang sẻ chén tiêu dao.

Hồng-Tiêu, Nguyễn-duy-Hay

ĐÁP HOẠ

Được bài thi tặng dạng tiêu tao
Hàm súc bao nhiêu cái tứ hào
Cửa thánh tôi còn trông dưới thấp
Dài lân ai đã bước lên cao

Mơ hồn Lý Đỗ phun ra ngọc
Tập bút Tùng Tuy quét thử sao
Với khách làng văn duyên gặp gỡ
Hòa nam phong bát khúc ca dao.

Quốc-Biểu

ĐI NGAN ĐÌNH KHAO

Chẳng biết tên ra tự thuở nào,
Mà nay còn đầu gọi « Đình khao ».
Một vùng chiếu cỏ phơi sương trắng,
Vài đám cờ-lau guộn sóng dào,
Âm-khí ngất trời hơi ỷ ỷ,
Dương-côi bọc giò tiếng rao rao.
Hồi đây sẻ dấp nên nhân khôi (1),
Thờ các ngài xưa giúp bổn trào.

QUA RẠCH ĐỒI-MA (Gòcông)

Trải qua Rạch-kiến ắt chênh chênh,
Nghe nói Đồi Ma bất lạnh mình.
Thảm nỗi con nhà sanh chẳng thảo,
Ngán cho giọt nước rất không tình.
Sống thế tuy vẹn duyên « kim cải »,
Thác gởi chưa đành chốn « Thủy-tinh ».
Ai hỡi hồn thiên như có biết,
Tiếng đời theo lượng sóng linh đinh.

Thượng-Tân-Thị

(1) Sau quan Đốc phủ-sứ Phạm đại-nhơn có lập tại đây một cái miếu thờ các vị công thần đời vua Gia-long.

THẾ TỤC NHÂN ĐÀM

KIẾP CON NGƯỜI

Nghĩ cho Thợ-trời rất khéo, đã đúc nắng ra một cuộc đất năm châu đồ sộ, sanh ra những núi non cảnh vật ê hề ở trên mặt địa-cầu, mà nếu chẳng có loài người giành giựt nhau mà ở, tranh đoạt nhau mà ăn, thì cảnh vật của Tạo-Hóa sanh ra đó toàn là đồ vô dụng có chi quí báu. Bởi vậy trời đất mới sanh có loài người đặng mà chơi với cảnh ấy, cho có cảnh có tình, chớ rốt cuộc rồi cảnh là cảnh chung, người là người tạm, không chi thiệt sự. Nhưng nếu có cảnh mà chẳng có người, thì cảnh trả ra quạnh quẽ, nếu có người mà không có cảnh thì người cũng không vui vẻ vào đâu. Vì vậy trời đã sanh ra có cảnh thì phải sanh có người, để chơi với cảnh, mới hoàn toàn cái cơ tạo-hóa.

Đã vậy mà chớ chi con người sống đặng lâu dài, cùng non nước đất trời đồng thọ, thì cuộc đời cũng không chi lộn xộn lăng xăng, không chi trảo chác đổi dời, nước non, vũ trụ, phần ai chia ra cộ ngồi có thứ nấy, sống mãi giữ hoài đó mà chung hưởng cùng nhau, thì trong thế-giới yêm lềm, có đâu đỗ bà tranh vùng chiến chinh kịch liệt như đương kiêm thời đợi vậy đâu. Trời đất lại khiến cho cảnh đặng lâu dài, mà kiếp người vắn tắc, lớp nầy tàn lớp kia tới, cho có cuộc mới lạ đổi thay, mới thấy sự nhiệm mầu của cơ tạo-hóa.

Cho nên nghĩ đến cái kiếp con người càng thêm áo não, từ lúc cha mẹ mới sanh ra đã oa-oa than khóc, ấy cũng là một cái linh tánh trước biết mình nay đã bước vào trong một cái đường đời vắn tắc, nguy hiểm đắng cay, lợi-lợi danh-danh, phi-phi thị-thị, mà tắc cảnh rồi chẳng ra chi cả, nên mới lọt lòng đã có tiếng khóc than. Nên trong Cung-oán ngâm-khúc có câu:

Thảo nào khi mới chôn nhau,
Lại mang tiếng khóc ban đầu mà ra?
Khóc vì nỗi xót xa sự thế,
Ai bày trò bẻ bể cơn đâu.
Trăng răn đến lúc bạc đầu,
Tử sanh khinh cụ làm nao mấy lần.

Con người lúc mới sanh ra, còn một khối thiên nhiên dại dột, chẳng biết chi dữ lành phải trái, trơ trơ cũng như một con thú kia vậy, nhờ cha mẹ cho ăn mới biết ăn, tập đi mới biết đi, dạy nói mới biết nói, dạy cười mới biết cười, đồ ngủ hay ngủ, không biết chi mà đòi. Đến chừng tuổi được chín mười, thì lần lần có trí, lúc ấy mới dạy biểu được, biết nghe biết nhớ, ấy là lúc đã bước vào đường lo lắn buộc ràng của đời trước hết.

Từ đó tới hai mươi tuổi, mới đủ trí khôn. Tuy đã trí khôn, chớ chưa hoàn toàn, bất quá là biết lành tội tỉnh, biết vui buồn ham muốn đó mà thôi, chớ cũng chưa thấy xa nghĩ rộng, cuộc thế lòng người chi cả. Lúc nầy đã bước vào trường não-nhiệt lần thứ hai.

Đến chừng cha mẹ kết đôi định lứa cho xong rồi, khi ban sơ cũng hỡi còn vui vẻ, lần lần hoặc mẹ cha quá vãng, hoặc có nhà cửa tư riêng, có con có cái, chồng đó trên có cha mẹ, dưới có vợ con, xung quanh thì sự nghiệp, ngoài nữa có nhà-nước xã-hội, thinh danh lợi đạt, trách nhậm vời đời. Lúc bấy giờ như giàu có thì lo theo bề giàu có, nghèo nàn cũng phải lo theo việc nghèo nàn. Dại lo theo dại, khôn lo theo khôn. Ngó lên chả mẹ ngó xuống vợ con, ngó xung quanh mình thì gia tư, ngó ra ngoài thì lợi đạt thinh danh, còn ở giữa là cái xác thịt của mình. Không việc nào là không lo lường gánh vác. Đoạn nầy ngày vui đã tiêu mòn, việc buồn thì ngày càng chồng thêm chất ngất.

Việc thấy nghe cuộc thế lòng người, nẻo tắc đường quanh, đắng cay hiểm trở, đã nếm đã mùi, nhỏ lại tóc đã ươm màu vàng, kiếp người hơn nữa.

Từ đây nhẫn sau, việc càng ngày càng thêm, mà tinh-thần càng ngày càng giảm, đã mỏi chi vầy vâng, vì vậy, tục phương-ngôn có nói:

Người sanh trí chưa có,
Trí sanh người đã già.
Trí mưu hầu đặng đủ,
Người gần đã ra ma.

Tô-Văn.

Hướng-truyền

Vật báu của Hoàng-đế Napoléon

Hôm ngày 14 avril 1924 nầy, ở tại điện Hôtel Drouot tại Paris, có đem ra bán đấu giá những di-vật của Hoàng-đế Napoléon. Khi Hoàng-đế tăng hà tại cù-lao Sainte Hélène, thì những lính Thị-vệ đem các món quí báu ấy về nước Pháp nên ngày nay mới có cuộc bán đấu giá ấy.

Có một cái áo tơ mà Hoàng-đế ưa mặc lâm trong những khi đi dạo nơi vườn hoa, một cái áo sơ-mi may bằng thứ vải Hà-lan, khi Hoàng-đế thăng hà thì mới cởi ra. Hai cái khăn mu-soa có chữ thêu ngự-hiệu Hoàng-đế; những mảnh bông dế khi nào đau ốm thì đắp nơi trán; một cái ly bằng thủy-tinh, một ve rượu sâm-banh và một cái ấn.

Cuộc bán đấu giá nầy thâu được nhiều tiền lắm.

Phép dỗi vui ra buồn

Ở tại thành Philadelphie, lính tuần-cảnh mới dùng một thứ hơi làm cho ai hửi lấy phải chảy nước mắt. Ấy là thứ *gaz lacrymogène* đó. Họ dựng hơi ấy trong cây ba-ton hễ gặp đám nào tụ-hợp đông người ở các nẻo đường trong thành-phố mà đuổi không đi, hỉ hơi cây ba-ton, ấy lên cho bay hơi ra, làm cho mọi người đều khóc rấm rứt và chạy tán lạt hết đi.

Và nếu khi nào muốn bắt một đứa gian-phi, thì xì hơi nầy ra, hễ nó hửi thì phải khóc ngay, lính lại công tay dễ lắm.

Phi-luật-Tân động đất

Mới đây có tin ở xứ Tayabas gởi báo rằng: kỳ động đất mới rồi đây, không có hư hại nhà cửa và súc-vật chút nào cả, duy có một sự rất lạ là bao nhiêu những dừa tươi đang ở trên cây đều rụng xuống đất cả. Dừa rụng hết thảy kể có dư mấy mươi tấn, thiệt là kỳ-quái.

Giải nạn rủi ro về xe-hơi

Ở bên Huê-kỳ thì xe-hơi chạy trong các thành phố không biết đến số nào mà kể, tiếng còi không bao giờ dứt, mà sự đụng chạm nhau và cán chết kẻ bộ hành cũng không phải ít.

Mới đây quan Tòa Burges ở thành Itacino bên Huê-kỳ thấy sự phạt tù hoặc phạt tiền không còn hiệu-nghiệm gì nữa mà sự rủi ro mỗi ngày cứ tăng thêm. Các nhà có xe hơi cũng vẫn chở xe chạy mẫu hoài.

Vậy ông bắt các kẻ phạm lỗi ấy không được đi xe-hơi nữa phải đi bộ trong hạng ba bốn mươi ngày hoặc sáu bảy mươi ngày cho họ bỏ cái tật cho xe chạy mau đi. Nếu còn bất tuân luật định thì bị cấm tuyệt không cho dùng xe-hơi nữa, nghĩa là rút số xe lại.

Tiếc vì luật ấy không phải ở nước ta.

Công văn lược lục

Vì lời nghị quan Nguyên-Soái Namkỳ ngày 27 Mai 1924.

Một cuộc thi học-bổng dựng chọn lựa nữ-học-sanh cho vào trường Nữ-học-đường Saigon sẽ mở ra thi tại trường nói trên đây ngày 28 Juillet 1924.

Được dự cuộc thi những nữ-học-sanh học nơi các trường tổng và tuổi phải từ 9 tới 13 mới được.

Phải ghim theo đơn xin thì một bổn khai-sanh rồi gởi ngay cho quan Đốc-lý thành-phố Saigon hay là Cholon là những vị nữ-học-sanh ở Châu-thành Saigon và Cholon và gởi cho quan chánh Tham-biện chủ-tỉnh hạt mình là những nữ-học-sanh ở Lục-tỉnh.

Mấy viên quan nói trên đây khi được đơn xin thì rồi thì làm một cái giấy chứng chắc chắn rằng cha mẹ tên nữ-học-sanh ấy không đủ sức nuôi con học và nhà gia-giáo hiền lành tử tế. Chừng đó các ngài mới làm một sổ biên cả tên các vị nữ-học-sanh rồi gởi luôn cả giấy tờ của mỗi vị cho quan Nguyên-soái Nam-kỳ (1er bureau, 3e section) trước ngày 14 Juillet).

TRUNG-HOA CÁCH-MẠNG

(Tiếp theo)

Nói về thuở Vô-Xương dấy nghĩa, theo âm-lịch thì là ngày mười chín tháng tám năm tân-hợi. Bằng theo dương-lịch là ngày mùng mười tháng mười. Dân-quốc cải lại dùng theo dương-lịch, ưng lấy ngày mùng mười tháng mười làm ngày kỷ-niệm. Viên-Tổng-thống khi ấy hỏi lại Tham-nghị-viện, thì Nghị-viện từng quyết nghị lấy ngày mồng mười tháng mười làm ngày Quốc-khánh. Chánh-phủ Nam-kinh lập nên vốn theo dương-lịch làm ngày mùng một tháng giên. Bắc-kinh tuyên bố Cộng-hòa là Dương-lịch ngày mười hai tháng hai, lấy hai ngày đó làm ngày kỷ-niệm đều dùng làm lễ khánh-điển. Mỗi năm đến ngày khánh-điển thì dùng làm mấy việc như sau nầy:

1° Các ty các sở cho nghỉ.
2° Treo kỳ kết tụi cặm lá chưng bông.
3° Cả thảy phải dượt binh.
4° Phải truy-tổ mấy vị có công nghiệp.
5° Luận công bang thưởng.
6° Việc bình án đặng đình lại.
7° Cứu giúp cho dân nghèo.
8° Dùng yến hội mà đãi các quan.

Dân-quốc năm đầu ngày mùng mười tháng mười cả nước đều dùng lễ khánh-điển. Ngày ấy cái Đại-Thanh môn làm lại là Trung-hoa môn. Hội làm lễ mở cửa Trung-hoa có các Đại-biểu của các đoàn thể tựu chơi đông lắm. Có lập tế dâng mà tế điện các tay Cách-mạng anh-hùng. Triệu nội-cát thay mặt cho Viên-tổng-thống đến dâng làm chủ tế. Tế-nghi thì theo tân chế, tố văn thì nói cố thể mà làm. Vì cố-thể văn ý thâm trầm đặc văn nghe mới cảm.

Bài văn tế các đứng tiên liệt Cách-mạng: Duy, Dân-quốc năm đầu ngày mùng mười tháng mười, Đại-tổng-thống Viên-thế-Khải, khiến kẻ thay mặt là Tổng-lý Quốc-vụ nội-các Triệu-bình-Quân đem trâu dê xôi rượu kính tế các vị tiên-liệt Cách-mạng rằng: Giặc mọi vừa tan, mạnh ta đã hết, xứ sở tơi bời, cõi bờ mờ-mệt. Thời hội vừa mở, quốc phong đã thay, quyền vua chịu sục, khí dân mới hay, dòng Vô triệu đời, cõi thâu muôn dặm, huyết khí phừng lên, người đều chầm bẩm. Ngông cổ ngó trời, rồng bay biển thẳm, sấm dậy chớp gian, nhựt trung nguyệt thám. Lần lựa chẳng rồi, xương phơi khắp nội, hồn mạnh chưa tan, phách hùng còn nối. Hỡi dân mới ta, chớ quên người trước, máu nhụm tự-do, lấy làm báu nước. Đổi cũ đã xong, nghiệp mới dấy lên, kính thay người trước, anh sáng rất linh.

Kính thay xin hưởng!

Tế rồi lui về, do nơi Đại-tổng-thống làm lễ dượt binh, binh đội cọng tới một muôn hai ngàn tên, Cảng-vệ-quân sáu ngàn, cấm-vệ-quân ba ngàn, Du-tập-đội một ngàn, Bổ-sung-đội một ngàn, tựu sắp hàng ngũ ngoài phủ đại-Tổng-thống. Viên-tổng-thống mặc đồ nhung phục đeo gươm ra đứng sựng trên đài, có các Lục-quân Tổng-trưởng đứng vòng dưới đài. Các quân sĩ do phía đông-viên mà kéo tới rồi theo cửa tây-viên mà đi ra, đi riêu-riêu có hàng, không lộn xộn chút nào cả. Ước có hơn một giờ, các binh đội mới kéo qua khỏi hết.

VIÊN-HOÀNH.

(Sau sẽ tiếp theo).

KIM-VÂN-KIỀU TÂN GIẢI

(Tiếp theo)

393· Trời hôm mây kéo tối dầm,
Dào dào ngọn cỏ, dầm dầm nhành sương.

394· Rước nàng về đến trú-phường,
Bốn bề xuân tỏa, một nàng ở trong.

395· Ngập-ngừng thẹn lục e hồng (1),
Nghĩ lòng lại xót xa lòng đôi phen.

396· Phẫm tiên sa đến tay hèn,
Hoài công nâu giữ mưa gìn với ai.

397· Biết thân đến bước lạc loài,
Nhị đào thà bẻ với người tình chung.

398· Vì ai ngăn đón gió đông,
Thiệt lòng khi ở, đau lòng khi đi.

399· Trùng phùng (2) dầu họa có khi,
Thân nầy thôi có còn gì mà mong.

400· Đã sanh ra số long đong,
Còn mang cái kiếp mà hồng đặng sao.

401· Trên án sẵn có con dao,
Giấu cầm nàng đã gói vào chéo khăn.

402· Phòng khi nước đã đến chơn,
Dao nầy thì liệu với thân phận nầy.

403· Đêm sầu một khắc một chầy,
Bưng khuân như tỉnh như say một mình.

404· Chẳng ngờ là Mã-giám-Sanh,
Vẫn là một đứa phong tình đã quen.

405· Quá chơi lại gặp hồi đen,
Quen vùng lại kín ăn miền nguyệt hoa.

393· Lúc Kiều ra đi, gặp cảnh trời chiều, mịt-mờ mây kéo, dào-dào ngọn cỏ, chan-chứa giọt sương.

394· Kiều về đến nơi trú-phường, bốn phía phòng the che kín, để một mình Kiều ở trong.

395· Kiều rất ngại-ngùn e thẹn sự gần-gũi với Mã-giám-Sanh, nghĩ đến chừng nào lại càng xót xa chừng nấy.

396· Kiều nghĩ mình nay đã sa đến tay hèn hạ, giữ gìn sự trinh-tiết bấy lâu cho ai rất uổng.

397· Chớ chi Kiều biết thân ngày nay mà đến bước lạc-loài, thà trước đã trao thân với chàng Kim là bạn tình chung cho đáng.

398· Cũng tại nàng ngăn đón chàng Kim, lúc gần nhau làm cho buồn lòng Kim-Trọng, còn khi đi nầy Kiều đau lòng là phải ép mình làm đôi bạn với một đứa bất lương.

399· Nếu may-mắn gặp Kim-Trọng một phen nữa, thì thân nàng có ra chi mà mong cho gặp.

400· Thôi đã sanh ra cái số mạng long-đong, thì chắc chẳng còn mang cái kiếp mà-hồng đặng nữa.

401· Nàng nghĩ đã cùng cực, bèn ngó lên trên bàn thấy con dao, nàng liền lấy gói vào trong chéo khăn mà giấu.

402· Kiều giấu cái dao là để phòng khi cực khổ dồn cay, thì nàng sẽ lấy cái dao đó mà hủy mình.

403· Đêm buồn, một khắc cũng dài, nàng bưng khuân tấc dạ như say như tỉnh một mình.

404· Kiều tuy buồn thì buồn chớ cũng chưa ngờ Mã-giám-Sanh là một gã đã quen thói trăng hoa bạc hạnh.

405· Mã-giám-Sanh vì cũng quá sự chơi bời bài bạc nên hóa ra thiếu thốn.

Nay anh ta tính lấy nghề bán phấn buôn hương, đi mua người về nước khách.

(1) *Thẹn lục e hồng* là câu: *oán lục tu hồng* hổ màu lục, thẹn màn hồng.
Chữ *oán lục tu hồng* nầy là của Liễu-như-Nương nói với Trình-trung-Ngộ rằng: *Thiếp đã xuân sự vị am, phương tâm chánh khấp, chi khủng hoa tình đoàn trọng, liễu nhược điên-cuồng, oán lục tu hồng giảm liễu phong lưu nhứt đoạn.* (Nghĩa là lời than của Liễu-như-Nương với Trình-trung-Ngộ rằng: Cô vẫn nhỏ tuổi chưa biết cuộc chơi xuân nên lòng sự chịu, đến thẹn màu lục, e màn hồng, mà giảm sự phong-lưu của nàng không xiết.
Câu nầy trong *Truyền-kỳ mạn lục*, Sự tích của Trình-trung-Ngộ với Liễu-như-Nương, Đào-hồng-Nương.

(2) *Trùng-phùng* là gặp nhau lần thứ nhì.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

CORDONNERIE — CHAPELLERIE — GRAVURE

TRAVAIL SOIGNÉ — LIVRAISON RAPIDE.

TANG-VAN-PHUC

N° 10 & 77, RUE CATINAT — SAIGON.

Cho đáng tầm chồng!

Cung-oán-ngâm-khúc có câu: « Có âm dương, có vợ chồng, dẫu cho thiên địa cùng vòng phu thê » ấy là câu tỉ-thí, cho trời đất còn không thoát khỏi vòng chồng vợ thay, huống chi là người. Chồng vợ vẫn là một cái luật tự nhiên của hoá-công diễn ra, buộc mọi người phải gìn một lẽ vậy. Thế thì việc vợ chồng là việc thường, có chi làm lạ. Song trong cảnh thường ấy, có một cái ảnh-hưởng rất to-tác, rất quan-hệ đối với sự hạnh-phước của một đời người, của một gia-đình, của một xã-hội; thế thì ta không nên xem nó là thường, phải trân trọng, phải cẩn thận, phải kén, phải lựa, phải suy, phải xét.

Theo thói quen của nước ta, trong cuộc vợ chồng, phần đàn-ông thì rộng-rãi hơn, còn phần đàn-bà thì lấy làm bó buộc lắm. Kìa như câu « trai năm thê bảy thiếp, gái chính-chuyên một chồng ». Đọc câu nầy, nghiệm câu nầy, thì rõ biết việc kén đôi chọn bạn quan hệ cho bọn đàn-bà hơn là cho bọn đàn-ông, vậy phần đàn-ông xin gát lại, đây chỉ nói bổn-phận đàn-bà đối với hai chữ kén lựa thế nào là nên, thế nào là không nên. Gương trong, ngọc sáng, hoa đẹp, hương thơm, cái thân con gái, giá đáng muôn vàng, rủi kết bạn chẳng phải người, thì khác nào chàm dã nhúng tay, bùn vương lấy gót, thôi rồi một kiếp xuân xanh ăn năng dã muộn. Vậy muốn khỏi lầm sau, tất nên kén trước. Đời có nhiều hạng người, thì cách kén lựa càng khó, chẳng những phải có con mắt tinh đời, mà cũng phải dò trong lòng đục mới đặng.

Ruộng cả ao liền, tiền ngàn bạc vạn, ấy là cảnh phú-gia: Phung-châu nhà ngọc, tai thánh mắt hiền, ấy là cảnh nhà văn-vật. Sớm mai cà-phê chiều nhà hàng, nào bài, nào rượu, tóc tai chải chuốt, quần áo gọn gàng, ấy là cảnh nhà tân-học. Riêng bầu trời đất, chiếm một phong quang, lấy gió mát trăng thanh làm bạn-tác, ấy là cảnh khách lâm-tuyền. Ra lòn vào cúi, lo lót chỗ nầy, bưng bợ chỗ kia, ấy là cảnh quan lại. Lấy bốn biển làm nhà, coi năm châu như tất bước, đem thân vầy gió bụi, mà cho chở cho cỏ cây, ấy là cảnh nhà tâm-chí.

Đời nhiều hạng người như thế, biết lựa hạng nào, hạng nào cho đáng tấm chồng, hạng nào cho xứng má hồng môi son.

Ngồi trên đống lúa, ở giữa kho vàng, khói lo đồng một, đồng hai, khói chạy bữa mơi bữa tối: cảnh kẻ phú-gia, sướng thì sướng thật, song cổ ngữ có câu rằng: « chẳng ham ruộng cả ao liền, ham vì cái bút cái nghiên anh đồ. » Thế thì mình có nên từ nhà phú-gia mà kết đôi cùng nhà văn-vật chăng? Xem hoa thưởng rượu, đạo nguyệt ngâm thi, phong lưu thì phong lưu thật, nhưng ngặt có câu: « nào có ra gì cái chữ nho, ông hoàng ông bảo cũng nằm co ». Thế thì ta nên kết duyên cùng nhà tân-học chăng? Bộ tịch nhẹ nhàn, nói năng dòn dả, tóc tai chải chuốt quần áo gọn gàn, lên ngựa xuống xe; cảnh nhà tân-học có bề sung sướng thiệt, nhưng lại e mảng lăng liếu tiếng người mà nghĩa chung tình bẩn lắng, câu chuyện trăm năm biết mặng lạt cùng ai. Hay là ta gửi thân cùng nhà ăn dật chăng? Bốn mùa hoa cỏ thảnh-thơi, khi lên non thẳm, khi chơi sông đào; thong-thả thì thong-thả thật, nhưng thời đợi nhằm vào buổi cạnh-tranh, người đâu có người vô dụng. Hay là ta kết duyên cùng hàng quan-lại chăng? Lộc nước phần vua, chồng sang vợ quí; vinh-hiển thì vinh-hiển thật, nhưng mà đường hoạng-lộ là vòng cương tỏa, miếng đánh chung là bả tài hoa, nào có ra chi cái thân vào lòn ra cúi.

Ở Thế-gian nầy, hạng người nhiều như thế, mà mắt xanh ta không lọt được một người. Biết vậy, nhưng âm dương phối hiệp dẫn cho ai cũng phải cưới vợ lấy chồng. Vậy thì kén ai bây giờ, như có thể đặng, thì ta nên gởi thân cùng người tâm chí..... Người ấy vẫn bây giờ khó kiếm, nhưng ta phải ôm lòng chờ.

Một người xứ-nữ.

Truyền-kỳ mạn lục

MỘT NGƯỜI ĐỜN-BÀ CÓ NGHĨA Ở ĐẤT KHOÁI-CHÂU

(Tiếp theo)

Khi người tớ già tìm gặp đặng Trọng-Qui thì Trọng-Qui mừng rỡ dắc về nhà, thấy gia thất tiêu điều duy còn có một cái bàn cờ với ít cái ly uống rượu, chớ không có món chi tất-cả. Trọng-Qui nói với người tớ ấy rằng: Từ nghiêm-đường ta bất hạnh bỏ ta lại đây đã bốn năm dư, vì việc binh-cách trở ngăn nên muốn trở về mà về không đặng. Tuy ta ở nơi đất khách chớ hồn chiêm bao ta không đêm nào mà chẳng thấy vợ con. Vậy nay ta cùng ngươi sẻ mau toan dời bước. Qua đến ngày sau Trọng-Qui cùng tên tớ già dẻ-huề trở về Khoái-châu.

Từ ngươi Trọng-Qui trở về nhà cùng Nhị-Khanh, vì tình vợ-chồng xa-cách đã lâu, nên sự yêu-mến càng thêm khẩn-khít hơn xưa. Tuy ngươi Trọng-Qui ngày nay gặp lúc truân-chiên, nhưng cũng quen theo thói mấy cậu công-tử, nên từ vỡ với Nhị-Khanh là người vợ hiền, cũng đặng thung-dung tự toại.

Lúc nầy Trọng-Qui cũng ngứa nghề như củ, có đồng nào cũng xa ba lẳng phí. Hằng cùng một người con buôn tên là Đỗ-Tam chơi bời dỗ-bác. Trọng-Qui thì tính đánh cầu may vì Đỗ-Tam là người con buôn giàu có may ra cũng ăn đặng Đỗ-Tam chớ chẳng không. Chớ Trọng-Qui chẳng ngờ Đỗ-Tam là thằng điếm tổ, thấy Nhị-Khanh có nhan-sắc muốn dụ chàng-va cờ-bạc rượu-trà cho mê đám, đặng lấy tiền bạc mà dụ Trọng-Qui sa vào chước quỉ của Đỗ-Tam.

Đỗ-Tam cứ việc cờ bạc với Trọng-Qui, ban đầu đánh nhỏ nhỏ, sòng nào Đỗ-Tam cũng dễ cho Trọng-Qui ăn năm mười lượng bạc. Trọng-Qui đắc chí tưởng mình đã gặp thời, cứ theo cờ-bạc mải.

Nhị-Khanh thấy Trọng-Qui như vậy thì hằng cang rằng: Lang-quân chớ tin Đỗ-Tam là người trung-thật, con buôn đa trá, xin lang-quân chớ gần. Ban đầu nó cho mình ăn chút đỉnh, chớ tất cảnh rồi, nó làm cho mình phải hết nhà hết cửa, có ăn năn cũng đã muộn rồi.

Trọng-Qui chẳng nghe lời Nhị-Khanh khuyên-giải, cứ việc tới lui với Đỗ-Tam cờ-bạc mải. Ngày kia Đỗ-Tam mời tân-khách, bày cuộc đánh hô-lư (như đánh hột ngũ chư của thanh khách). Đỗ-Tam xuất ra một trăm muôn quan tiền mà đánh với Trọng-Qui. Trọng-Qui ỷ mình có ăn hồm rày, bèn cùng Đỗ-Tam tranh thắng phụ. Đỗ-Tam không chịu, kêu nài xin có Nhị-Khanh bảo lãnh thì mới chịu đánh. Trọng-Qui ỷ mình hồm rày ăn mấy, bèn làm tờ giữa tân-khách dam Nhị-Khanh thế đặng lấy số tiền trăm muôn quan mà đánh với Đỗ-Tam.

Đến chừng Trọng-Qui làm giấy tờ xong-xuôi, giao cho Đỗ-Tam cầm, đoạn Đỗ-Tam, Trọng-Qui cùng tân-khách ăn uống. Khi ăn uống xong rồi, Trọng-Qui bốc hột dỗ, dỗ ba lần đều thua cả ba, mặt mày tái-ngắt, những người coi cũng đau đớn cho một đứa bất lương dám đam vợ ra thế mà đánh bạc. Trọng-Qui thua rồi, phải kêu vợ ra giữa đông người mà tỏ thiệt, giao nàng cho Đỗ-Tam. (Thiệt là thằng điếm bất lương, thiên cổ cũng chưa có một người như thằng nầy). Đã vậy còn nói liều với Nhị-Khanh rằng: Ta vì nghèo phải sanh cờ bạc mà làm lụy đến vợ con. Việc đã lỡ rồi biết làm sao bây giờ.

Thôi cuộc đời hiệp-tang dời đổi không thường, xin hiền-thê lành thờ người mới, chẳng bao lâu ta cũng có ngày chuộc lại chớ chẳng không. Nhị-Khanh thấy chồng ở bạc với mình như vậy, việc đã đến rồi, bèn giả lời êm thuận mà nói với Trọng-Qui rằng: Bỏ chỗ nghèo mà tới chỗ giàu thì thiếp cũng an-tâm, vì số trời đã định. Nếu tân-lang (chồng mới) mà chẳng chê thiếp phận hèn, thì thiếp cũng hết dạ nưng khăn sửa trấp, như thiếp ở với lang-quân bấy lâu nay đó vậy.

LÊ-SUM

(Sau sẽ tiếp theo).

Đông-Pháp thời-sự

GIÁ BẠC

Kho Nhà-nước. . . .	10	1.20
Ngân-hàng Đông-pháp.	10	05
Ngân-hàng Hồngkong-Shanghai.	10	05
Ngân hàng Chartered.	10	05
Sté de Gérance de la Banque Industrielle de Chine.	10	05

GIÁ LÚA

Lúa chở đến nhà-máy Cholon (mất bao) mỗi tạ 100 kilos.

Vinhlong. . .	6$ 20	tới	6$	30
Gocông. . . .	6 35	»	6	45
Baixâu. . . .	6 40	»	6	50
Bacliêu. . . .	6 50	»	6	60
Giá thường bực trung. . .	6 30	»	6	40

MỘT NGƯỜI LANGSA CHẲNG BIẾT SỐNG LÀ VUI

Saigon.— Hôm bửa 2 Juin nầy lối 7 giờ sớm mai, có một người giúp việc sở Tạo-tác đến phòng làm việc của M. Duprat-Géneau Eugène, là phó kiểm-đốc hạng nhứt sở Thiết-lộ thì thấy ông ấy ngồi gục đầu xuống bàn viết, và coi bộ đã bắt tỉnh nhơn sự rồi. Người ấy liền tri hô lên, và chạy đi cho các quan hay, những người giúp việc tại sở ấy tựu đến rất đông, xúm lại đở M. Duprat-Géneau Eugène giậy thì thấy con mắt của ông ấy đã mất hết tinh-thần và đã á-khẩu rồi sửa.

Lập tức thông tin cho quan Lương-y riêng của sở Tạo-tác, ngài liền đến chẩn mạch và nói rằng ông ấy tính tự vận mà thát. Chờ đến nhà thương Militaire, qua đến 12 giờ trưa bổn ông đã ha khỏi xát.

M. Duprat-Géneau năm nay mới 47 tuổi. Vào giúp việc cho sở ấy ngày 25 Juillet 1903, từ ấy đến nay đã ba lần tự-vận như thế. Hai lần trước cứu khỏi cả, duy cộ lần chót nầy ông dùng á-phiện với đám mà uống nên đến đổi mạng vong. Thế thì trót đời ông chẳc cũng không có gì là lạc-thú, cho đến ngày mạng chung cũng còn tức tuổi cái thân quá. Thật cũng tội nghiệp thay.

M. ROBERT CRÉMIEUX BỊ BẮT

Chẳng luận người Saigon, cho đến đồng-bang ta ở dưới lục-tỉnh, ai nấy cũng đều nghe tiếng ông Robert Crémieux hết thảy mà. Mới đây vì việc nợ nần thiếu đủ người ta, chắc là cũng nhiều lắm, nên hai ông bà mới lên xuống chiếc tàu *Helward* của Hồng-mao mà trốn qua Ma-nỉ.

Kẻ có tính hay rình người có ý, việc đó lậu ra sở Mật-thám liền đánh dây-thép ra Vũng-tàu, nên chiếc *Helward* vừa đến đó kẻ có lính xuống trình giấy bắt M. Robert Crémieux.

Lúc lên đến trên bờ, nghe nói ông Crémieux có chết giấc hai lần và coi bộ buồn rầu khôn kể xiết.

Dẫn về Saigon, Tòa lấy khai bào xong rồi, M. Crémieux liền bị dẫn đến nhà-thương để cho phạm-nhơn ở mà dưỡng bịnh.

Bao nhiêu mưu thần chước thánh, hình như một giấc chiêm bao!

M. BARDON BỊ BẮT TẠI RABAT

Có tin gởi đến Saigon cho hay rằng ông Bardon, cựu Quản-đốc sở đông ca-nốt Charles Bardon, đã bị bắt tại Rabat (Maroc).

Cách mấy tháng trước, hãng đông tàu Bardon bị khánh-tận, kẻ quan Biện-lý có tiếp được nhiều lá đơn thưa ông Bardon về tội lường gạt. Cũng bởi ông Bardon đã đi mất rồi nên Tòa mới gởi lục-tổng bắt ngài, nay chim đã mắc vào lưới rập.

CHIẾN THUYỀN NHỰT

Người ta đồn rằng sau khi quan Toàn-quyền *Merlin* đi sứ bên Nhựt-Bổn về, thì có lễ đạo chiến thuyền Nhựt-Bổn sẽ qua viếng Đông-Pháp lại.

Người ta lại nói rằng chiếc thứ nhứt bề dài được 103 thước, có lẽ bửa 17 Juin sẽ qua tới Saigon và đậu nghỉ chơi chừng 10 bửa. Vừa cuối tháng Juin thì có một chiếc khác lớn hơn, dài 100 thước, chở nổi 9.000 tấn cũng đến viếng Saigon như chiếc trước.

Thế thì vui lắm!

CHÀU VỀ HIỆP-PHỐ

Hôm thứ năm tuần trước, bởi 8 giờ ruỡi sớm mai, ông Baron là giáo-sư ở trường Sư-phạm ngồi một cái xe hơi nhỏ, 2 chỗ ngồi, hiệu Citroën, số C. 2805, lại nhà xét của quan vô ở gần bên nhà thờ Nhà-nước. Ông Baron vô đó nói chuyện một chút rồi trở ra thì cái xe hơi bị điểm nào lấy mất. Ông ngẩn ngơ, nghĩ cho ai khuấy chơi cũng nghiệt quá. Đợi hoài cũng không thấy ai đem mà trả lại, biết đâu mà kiếm, thôi phải chịu đến bót mà thưa, hoặc may có nhờ sở Mật-thám tri tầm dùm chút.

Mới hôm bửa 1er Juin nầy, có một người lính đến cho ông Baron hay rằng xe ông không mất đâu, nay mai châu cũng về Hiệp-Phố vậy mà.

Số là cậu Goubert lính sơn-đá ở ngoài Vũng-tàu, xin phép vào chơi Saigon, ở ngụ tại nhà hàng Grand Balcon. Cậu đi chơi sao mất biệt không về, nên ông chủ nhà hàng đến mà có với ông cò *Carpentier* ở bót nhứt. M. *Carpentier* liền hội ý, nghị quyết cho cậu ta đoạt cái xe hơi Citroën của ông Baron chở không ai lọt vô đó. Tức thì ra lính nã trốc cậu ta, còn bên sở vô-biên thì đã ghi sổ rằng cậu Goubert trốn lính.

Ấy cũng bởi cậu Goubert ham chơi nên trễ phép, mà lại ở nhà hàng không tiền trả nữa, gặp cơn khuẩn-bách quá, mới sanh chước bảo đời thiên-hạ và hại thân mình như thế. Cậu ta tính trở về nhập ngũ thì bị phạt nặng nề, còn ở nhà hàng, coi sang trọng quá mà trong túi đồng-rắng cũng chẳng êm đâu. Nhờ được một kẻ là tuổi ra Phanthiết mà tìm bà con thì hay hơn hết. Nhưng tiền đâu mà đi xe-lửa, đeo bàn đạp xe được sao? Nhờ lại mình biết cầm bánh xe hơi, gặp cơn bấn loạn như vầy thật cũng dở tầm. Bởi vậy mới đi thơ thẩn ngoài đường, kế gặp cái xe-hơi của ông Baron, nên cậu ta bước lên mà xả máy.

Sơn-đá Goubert ra tới Phan-thiết, cậu ta liền gủ tấm bản đề tên chủ xe mà ném, nhưng số xe thì còn để y như củ. Tìm được nhà bà con rồi cậu ta mới để xe ở đó mà đi tầm. Lúc đó M. *Selsis*, giúp việc tại sở Thương-chánh, nhờ có xem nhựt-báo nên rõ biết việc ấy liền thông tin cho cò bót hay.

Bắt cậu ta mà tra hỏi thì khai thiệt rào và nói rằng muốn tiếm bà con mà xin tiền, nhưng chẳng có lộ-phí, buộc phải mượn dử xe hơi của ông Baron mà làm chơn làm cẳng.

Nay xe đã trả lại cho chủ còn cậu G... thì giao lại cho sở vô-biên răng phạt.

Saigon mỗi ngày mỗi xảy ra nhiều việc lạ lùng quá, chẳng thua gì mấy việc trộm cướp mấu nhiệm ở bên Âu-Mỹ nữa.

LƯỜNG GẠT 2.550 ĐỒNG BẠC

Tên Khum-quoc-Van làm nghề chở chuyên hàng hóa tại sở Thương-chánh mà ăn tiền huê hồng, nhà ở đường Lefèbvre số 58 có đến bót mà thưa tên Khưu-Thanh dit A-Quang, 33 tuổi, cũng làm nghề chở chuyên hàng hóa như anh va vậy, về tội sang đoạt một số bạc 2.550 đồng bạc rồi trốn mất.

QUÂN NÀO CHƠI VÔ DOAN QUÁ

M. Nguyễn-văn-Châu, chủ xe-hơi số 2544 nhà ở đường Gambetta số 74, mới đây có đến bót mà cớ rằng hôm đêm 30 rạng mặt 31 Mai rồi đây, xe-hơi của anh ta đậu tại Place Gambetta mà không biết quân nào chơi vô doan quá, gở cái dầu máy "magnéto" hiệu *Bosch* giá đáng 170 $ rồi trốn mất.

Xe-hơi mà chạy được là nhờ có giản máy, nay quân đạo-chích đã gở mà lấy rồi thì còn một thể là dẩy nó vô hàng mà gởi chớ dùng sao đặng nữa.

VIỆC CHI NÊN NÓI QUÊN MÌNH CÒN XUÂN

Cô Tô-thị-Mạnh mới 20 tuổi, vô nghiệp nghệ, nhà ở đường Renault, chẳng rỏ hớn duyên tuổi phận việc chi mà nửa đêm lại uống thuốc độc mà thát.

Xát có chở đến nhà thương, quan thầy khán nghiệm tử thi xong rồi cho phép tang-chủ lãnh về chôn cất.

Ở đời ai cũng dám nói rằng mình *coi chết như không* song đến khi có việc khuẩn-bách, muốn tìm một cách gì chết cho phương-tiện thì lại tìm không ra, hoặc tìm đã ra mà cứ sụt sẻ hình như sợ chết mà uống lắm vậy. Cô Tô-thị-Mạnh chết vì uống thuốc độc, gan ruột thật lớn lắm thay!

MỘT BẦY VOI NHIỀU LẮM

Nghệ-an.— Ở ấp Lung-lác thuộc về Huyện Nghĩa-đàn có một bầy voi chừng bảy tám mươi con kéo về đạp phá ruộng nương, ại tốc dở nhà cửa làm cho chốn ấy dân sự thất kinh hồn vía. Nhưng chẳng có ai có súng nên không dám đập đuổi bầy voi nầy, vì đông quá, nên muốn ngăn nào được ngăn nấy.

Ở bốn Ap-lọ cũng có bảy tám con voi khác về phá hại dân sự nữa, có một người xin cất nhà mới rồi chưa kịp ở, kể bị 8 con voi ấy phá hư nát, vợ chồng chỉ nhình nhau mà ứa nước mắt chớ không biết làm sao.

TRĂM NĂM KHÔNG PHAI

NHÀ HỌA CHƠN DUNG

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

Số 73, Boulevard de la Somme

(NGANG GARE XE LỬA GIỮA CHỢ CŨ)

SAIGON

Thợ vẽ tiệm nầy đã có bằng cấp tối nghiệp nơi trường xảo nghệ, và được 3 cái bằng-cấp Đấu-xảo Hànội; mới năm rồi dự cuộc Đấu-xảo thành Marseille lại được thưởng bằng cấp và Médaille rất xứng đáng. Hình vẽ thiệt tinh-xảo và để trăm năm không phai.

Chư quí vị muốn vẽ xin gởi hình chụp đến hoặc viết thơ hỏi, tiệm nầy sẽ gởi cho một tờ cáo bạch có biên rõ thước tấc giá cả và cắt nghĩa phân minh.

Nghĩa cử đáng khen

Bổn-báo mới hay tin rằng, sau khi đã sụt giá tiền tàu hạng ba trong các đường tàu chạy, thì hôm ngày 15 Mai rồi đây hãng tàu Lục-tỉnh lại sụt giá tiền tàu hạng nhứt nữa.

Tỷ như từ Mytho qua Sốctrăng, khi trước đi hạng nhứt giá là 17 $ 40, nay sụt còn có 11 $ 20 mà thôi.

Từ Mytho vô Rạchgiá, khi trước đi hạng nhứt giá là 17 $ 40, nay sụt còn có 12 $ 40

Còn từ Mytho qua Travinh, khi trước đi hạng nhứt giá là 6$ nay sụt còn có 4 $ 00 thôi.

Bổn-báo lấy làm vui mừng mà đăng cái tin nầy để khán-quan tường lãm và luôn dịp cũng kính khen hãng tàu Lục-tỉnh chẳng tham lợi nhiều, sụt giá tiền tàu còn rẻ quá.

BỔN-QUÁN.

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI

THÍP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lòng đèn đứng, đèn treo

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIỆM

200, *đường d'Espagne Saigon*

BONNE NOUVELLE

AUX MUSICIENS

Vous trouverez:

Tout ce que l'on joue;

Tout ce que l'on danse;

Tout ce que l'on chante.

Chez:

FANCY-SHOP

ANTOINE DAM

21, Rue Amiral Dupré, 21.— SAIGON

(ĐƯỜNG THỦ-ĐỨC SỐ 21)

GRAND ARRIVAGE de nouveautés à chaque courrier

PRIX DEFIANT TOUS CONCURRENTS

Kính tỏ cùng chư quí vị đặng rõ, tại tiệm tôi có bán đủ các thứ đờn tây (như là Violon, Mandoline, Guitare, Accordéon v., v...), các thứ dây đờn, đủ các đồ phụ tùng; có các bản đờn và bài ca hát tây, các sách dạy học và đánh cùng kéo đờn; máy hát, đĩa hát, đồng hồ, tượng ảnh, đồ hàng xén vân vân.

Có tiệm lãnh đặng sửa đờn, máy nói, máy đánh chữ, đồng hồ v., v.

Chư vị ở xa, muốn mua vật gì hoặc muốn thương nghị chuyện chi, xin gởi thơ cho tôi, nội kỳ tàu sau sẽ có đồ gởi lại, hoặc có thơ hồi âm.

Hẳn thật các cuộc bán buôn đã đầy dẫy nơi thành phố Saigon, song cuộc buôn bán đờn tây mới có một mình tôi là người Annam khai trương mà thôi, giá bán nhẹ hơn nhà hàng khác nhiều lắm, và có đồ mới lại mỗi kỳ tàu, xin đồng bang chiếu cố giúp tôi cho mau thành việc, tôi hết lòng cảm ơn.

Nay kính,

ANTOINE DAM.

Maison TAC-LY

TRAN-THOAI, Propriétaire

97, 99 Boulevard-Charner 97, 99

SAIGON

Horlogerie — Quincaillerie

Fournitures de toutes les matières grasses

Lampisterie à pétrole, essence, à acétylène et à électricité

Disques et Machines Phonographes

COMMISSION, IMPORTATION ET EXPORTATION

NHÀ MÁY XAY LÚA KIM-THỜI

NAM-THUAN-AN

M. NG.-CHIÊU-THÔNG

Ở góc đường Bonnard và đường Palikao

Dây thép nói số 729

Dây thép thường: Thông Cholon Binhtây

Máy xay cối ăy bằng mó-tơ điện-khí rất tinh tiếu.

T. MORISE

THỢ CHỤP HÌNH NHỰT-BỔN

31, đường Place Gambetta (chợ cũ)

CHỤP HÌNH

dù thứ kiểu cách

RỌI HÌNH NHỎ RA LỚN

Reproduction

Công việc làm mau lẹ và kỹ lưỡng

Lời rao

của *quan Tấn-sĩ lương-y BUFFON*

Tôi xin tỏ cho đồng-bang Annam hay rằng: Tôi mới lập thêm một nhà để nuôi bịnh tại Chợlớn, đường Marins (Thủy-binh) môn bài số 244 ter làm hai hạng từ 4$ và 5$ một ngày, kể chung thuốc men và ăn uống.

Mỗi ngày tôi khán bịnh hai lần.

Tấn-sĩ lương-y

BUFFON

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 33bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI-VỊ, RƯỢU TIÊU-HÓA

Khăn đen tốt đẹp

Nhiễu Bombay — Nhiễu Tàu và Bông nhứt hạng giá mỗi khăn.....	3$00
Có thứ Bombay hàng nhì.....	2 20
Có thứ Bông hạng thường mỗi khăn	1 50

Khăn kết từ 8 lớp đến 4 lớp thôi.

Cúp tóc và để tóc có mới vấn khỏi đo ni. Song muốn kết dính lại phải do contour de tête mấy tất phải chỉ rõ và dùng mấy lớp phân biệt kỹ càng tôi sẽ làm y theo, rồi gởi lại từ tế bằng Contre Remboursement thì quí vị phải chịu tiền gởi, nếu gởi mandat trước cho tôi thì sở phí tôi chịu vì gởi Contre Remboursement nhà giấy xa hơn 10 kilomètres tôi rao bấy nhiêu lời xin quí vị chiếu cố tôi rất cảm ơn.

Adresse,

NGUYỄN-VĂN-HỢP,

Propriétaire à Suối-đờn Bình-nhâm à Laithiêu.

TRỒNG RĂNG

QUAN LƯƠNG-Y CUNAUD

Ở đường Chasseloup Laubat số nhà 15

Nhổ răng một cách rất êm ái.

Trồng răng bằng sành và răng vàng.

Hỏi người không có việc làm!

Hỏi người muốn tìm chỗ làm cao tiền!

Bất kỳ là nghề chi

Hãy viết thơ hay là đến tại phòng viện.

BUREAU DE PLACEMENT

70, Boulevard Charner, 70

MÀ GHI TÊN VÀO SỔ

HỘI NHÀ MÁY XAY LÚA VIÊN-ĐÔNG.

(Rizeries d'Extrême-Orient)

HỘI NẶT DANH VỐN HƠN 25 TRIỆU QUAN TIỀN LANGSA ĐỀU ĐÓNG TẤT SỐ

TẠI SAIGON ĐƯỜNG BELGIQUE, MÔN BÀI SỐ 15. — NHÀ MÁY XAY VÀ KHO TRỮ Ở TẠI CHOLON

CÓ PHÒNG VIỆC RIÊNG LO VỀ CHUYỆN LÚA

MUA LÚA VÀ LÃNH BÁN LÚA — GIÚM TIỀN LÚA VÀ THẾ LÚA — LÃNH LÚA GỞI KHO

TRƯỚC KHI BÁN LÚA xin hỏi bổn hiệu; nếu vị điền-chủ nào mắc đi không đặng thì viết thơ cho bổn hiệu sẽ đến tận nơi mà bàn luận. — MUỐN HỎI CHI THÌ BỔN HIỆU SẴN LÒNG CẮT NGHĨA CHO HẾT

CÓ ĐẶT HÀNG NGÁNH TẠI CẦNTHƠ và có lập chành mua lúa nơi các chỗ thị-tứ.

Phòng việc: *ở tại đường Belgique, môn bài số 15.*

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèbre N° 36-38

SAIGON

THIỆN NGHỆ VỀ VIỆC RÁP MÁY XAY LÚA GẠO

Đã ráp hơn 30 cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 500 tấn ở tại Đông-pháp.

Cam kết chắc chắn về sự lúa gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy móc.

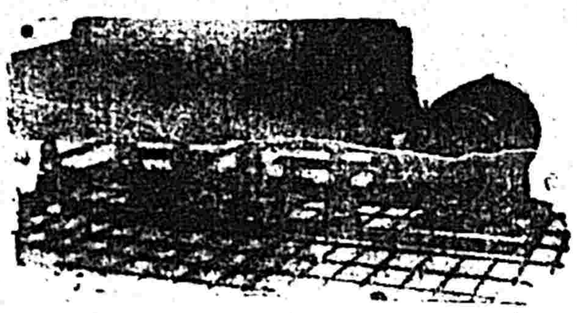

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TO NỔI SÔ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHẲNG

L. JACQUE VÀ CÔNG TY

Paris — Saigon — Pnom-Penh

Hàng đáng tin cậy, bán đồ tốt và rẻ nội cõi Đông-Pháp, những là: đồ sắt, đồ thiết, đồ đồng giường sắt có đồng, giường toàn bằng đồng. Tủ-sắt hiệu Bauche, bàn ghế Thonet, ghế ngồi ghế xích đu, ghế phô-tơi, ghế canapés v. v.

Ai muốn có cuốn Ca-ta-lô, gởi cho hàng 3 cắt tiền gởi, thì hãng gởi đến cho.

Chư-tôn có dịp đến Saigon xin mời đến viếng Hàng Jacque — 69, đường Catinat, Saigon.

VÔ RA THONG THẢ

Người Annam mà biết lo lắng quyền lợi của mình, hãy đem xe hơi lại sửa tại hãng mới lập:

Hiệu **Carpentier** ở đường Mac-Mahon số 47.

Có trữ vô số đồthay đổi trong xe hơi đủ thứ hiệu. — Đồ phụ tùng xe hơi. — Vỏ xe Michelin. — Dầu săn, dầu nhớt.

VIỆC SỬA XE THÌ CÓ MỘT NGƯỜI XÉP TÂY COI SÓC

Giá nới không đâu bì kịp

Công việc làm rất kỹ cang và mau lẹ vô cùng. Danh tiếng đã bia ở miệng người.

Kỳ tàu tới sẽ có xe hiệu **Arriès và Motobloc**

F. MARTY

116, Boulevard Charner — SAIGON

Soieries — Dentelles — Broderies

Laine blanche et couleur

Toiles — Cretonne et batiste pour lingerie

Velours et Soieries pour robes

Soie d'Alger pour broder

Tissus et rideaux pour ameublement

Services de table en blanc et conleur

Serviettes de toilette

Expéditions dans l'intérieur

TIỆM

SỬA ĐỒNG HỒ VÀ CÁC THỨ MÁY NHỎ

Ông RENE BOUZAC

Thợ sửa đồng hồ ở Trường Nationale tại Cluses

Tiệm ở đường Amiral Duprê số 12

SAIGON

Sửa kỹ lưỡng và cam kết hẳn chắn đủ các thứ đồng hồ trái quít, Chronomètres Chronographes

Đồng hồ treo — đồng hồ reo — đánh phúc, đánh khắc

MÁY HÁT — MÁY VIẾT

Máy tính đường đi, Máy chụp hình

N. B. — *Công việc làm rất kỹ lưỡng và gởi đến cho nguyên chủ ở Lục châu trong nửa tháng.*

GIÁ CẢ TÍNH TRƯỚC

FABRIQUE DE CHAQUES FANTAISIE

Vente en gros et détail

GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE

TRẦN-DUY-BÌNH

80, Boulevard Bonnard, 80 SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ

Bán sỉ và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bản đồng và bản đá cẩm-thạch

HOTEL DE CHOLON

Tân-Long lữ-quán

Kính cùng quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu Hôtel de Cholon, Annam kêu *Tân-Long lữ-quán*, ở đường Marins số 232; 4 từng phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, từng dưới nhà hàng bán rượu tây và đồ hộp đủ thứ; từng thứ nhì và thứ ba phòng ngủ; từng thứ tư để chiếu mát đặng cho quí khách hứng gió cho thong thả.

Xin quí khách thừa dịp đi ghé đến tiệm tôi một lần thì rõ. Xin chiếu cố rất cám ơn.

Nay kính

Chủ-nhơn: Khu-U-Phúc

MAISON DE TAILLEUR

Spécialités de tous costumes pour Hommes et Enfants

Déjà réputé par sa coupe et travail rapide

GIA-CÁT

AU CHIC TAILOR TONKINOIS

84, Boulevard Bonnard — SAIGON

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi mới mướn ở Bắc vào một người Maître coupeur thiện ở ghệ cắt rất khéo đồ kiểu quần áo tây và tôi lựa rõng những thợ may thiệt giỏi ở các nhà hàng tây lớn, công việc làm thiệt mau, thiệt khéo và chắc chắn cho vừa lòng quí khách.

Vậy cũng xin quí khách có dịp đến Saigon xin ghé lại tiệm tôi xem công cuộc tiệm tôi làm và cần dùng món chi đã thiếu thì tôi rất cám ơn và hết lòng nghênh tiếp. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi kiểu mẫu và may hay đặt hàng chi cũng giá cả tôi xin tín giá phải chăng và hết lòng hầu đáp tức thì.

Chủ-nhơn cẩn khải,

HOÀNG-HỒNG-NGỌC.

THÌ-THƠ'

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-ĐẠO

Bijoutier ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo

43, rue Schrader, Saigon

Kính cáo cho quí ông, quí bà đặng rõ: Nguyên tiệm nầy ngày trước là tiệm của Nguyễn-văn-Giáo, đã mãng phần rồi. Nay cha là Nguyễn-văn-Đạo cũng làm đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, nhứng là: trâm, chuyền, kiềng chuỗi, bông tai, nút áo, vàng đôi, kiềng cẩn, neo bộng, neo đặt, đồng chiếc vân vân. Đủ thứ theo kiểm thời, cũng như ngày trước vậy. Xin quí ông quí bà, muốn dùng món chi, xin dời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông, quí bà dùng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông, quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-ĐẠO

Bijoutier 43, rue Schrader SAIGON.

Giúp lẫn với nhau

Kính cùng chư quí-vị đồng-bang,

Nguyên tôi là người bán: Truyện, Sách và Tạp-hóa tại đầu chợ nhôm, chợ mới Saigon, bấy lâu nay, lẻ khi nhiều vị thấy biết; nhớ cơ đồng-bào đến mua giúm, nên nay mở lớn, bằng ở rõi khi xưa.

Từ đây tôi quyết bán rẻ các thứ hàng-hóa, gọi là đáp nghĩa cho đồng-bang, hàng-hóa hữu nào, tôi đều có để giá nhứt định, cũi xin chư quí-vị xem thì biết.

Tôi vẫn bán, nhứng là: Giày, Dép, Nón, các thứ xà-bông, các thứ dầu thơm, các thứ thơ, tuồng, và truyện đủ bộ, có đóng bìa sẵn rất đẹp, giấy viết thơ, bao thơ, và đủ thứ sổ sách cho học-trò dùng; còn nhiều món nữa, kể ra không hết đặng.

LÊ-MAI, kính mời.

Xin nhớ: Lúc nầy tôi mắc đi ít xứ trong Đông-pháp không có ở nhà, gởi đồ cho các nơi như mọi khi, nếu quí-vị nghĩ tình, lại chợ-mới Saigon mua đồ của tôi, tôi hết sức tạ ơn.

Xin ghé mất ! ! !

TÁI-PHÁT KHÁCH LẦU

Của M. TRẦN-XAO dit KHÁ

Kính cùng quí ông quí bà, quí thầy quí cô, cùng Lục-châu quân-tử đặng rõ.

Bấy lâu nay tôi chuyên nghề sự chế khéo thể cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn rằng sức lập ra một cái phòng-ngủ hiệu « Tái-Phát Khách-Lầu » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài số 44 và 45 Cholon, phòng vị rất thanh khiết lại sáng sủa, và mát mẻ lắm, tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cũng trả sai vặt (boy) đều đề khiến, quí khách nghỉ nơi phòng đều tùy vừa ý.

Quí chức thừa dịp đến Cholon xin ghé lại « Tái-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao cũng quí chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe hơi đi các nơi tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng lụa, hàng bẩu tốt nhứt hạng và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo, cũng là xe máy và đồ phụ tùng, lại cũng có thay răng và trồng răng vàng tốt lắm chẳng khi nào hư đặng.

Vậy xin mời quí ông quí bà, quí thầy quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng:

Nay kính bạch

Chủ nhơn: TRẦN-XAO dit Khá

Vĩnh-Sanh

49-51 Boulevard de la Somme, Saigon

Có tại bổn hiệu VĨNH-SANH ở đường cái Boulovard de la Sommo số 49 và 51 ngan chợ-cũ Saigon:

1° Thợ họa hình và chụp hình rất tinh-thần, khéo léo, đời đời chẳng hũ phai lợt và đủ kiểu.

2° Nhỏ làm ra to (agrandissement) y như người sống chẳng sai.

3° Trồng răng theo thể-thức người Langsa, giá đã rẻ mà lại chắc chắn. Bịch răng bằng vàng: vàng tây hay là vàng Annam rất thanh lịch.

4° Các thứ thuốc, giấy và đồ phụ tùng trong cuộc họa hình. Có bán sỉ và bán lẻ các thứ thuốc bên Thượng-Hải và bên Trung-Huê gởi lại (Thuốc của mấy thầy có danh tiếng xưa nay).

Cũng có bán các món hàng-hóa bên Đại-Pháp đem qua luôn luôn.

Kính mời chư quí-vị đến tiệm tôi mua đôi lần hầu giúp cho tôi nên cuộc thương trường. Tiệm tôi mua bán thiệt tình chẳng hề xảo trá; cách tiếp rước quí-vị một cách khiêm-nhường. Xin quí-vị đoái lòng, ngàn năm tôi ghi nhớ.

VĨNH-SANH, Cẩn cáo.

P.S. Tiệm tôi cũng có cất kiện xe-hơi.

CHIÊU-NAM-VIÊN

Tại ga xe điện Đất-Hộ (*Dakao-Saigon*)

PHẠM-VĂN-NGỌC, Directeur

BÁN RẺ CÓ TIẾNG ĐỒN

Bán các thứ hóa-vật bên tây, hàng hàng tốt, hàng bẩu (lãnh nhuộm thiệt mước, không trổ) dầu thơm, bánh hộp, rượu tây, giấy, viết, mực cho học trò dùng, v. v.....

Mấy các sắc y-phục Tây và Nam, theo kiểu kim-thời. Đông giày tây, giày hạ khéo đẹp vô song; bán da box-calf may mặt giày; làm nón casque, trừ nón nỉ. Tân chế đồ thờ như là: hoành, trướng, liễn, khuôn-biển, tượng-ảnh, tượng ông, tượng bà v. v.... cẩm rồng ốc xa-cừ trong kiến, trông vào đẹp mắt vô cùng.

Mua sỉ có lợi nhiều. mua lẻ cũng dễ mua hơn các chỗ, vì mỗi món đều có giá sẵn, khỏi phải mua lâm. Đồ của bổn hiệu được tính rẻ là vì sở phí nhẹ hơn các chỗ.

Bổn hiệu cũng có họa chơn-dung và vẽ sơn thủy cho các rạp hát bộ và hát cải-lương. Sự khéo đẹp khó mà tỏa ra đây cho được, xin chư-tôn biết cho rằng nghề vẽ nầy thời bổn hiệu sẵn có tay ông *Nguyễn-an-Thân* là cựu Họa-khoa giáo-sư đã được nhiều cái bằng cấp Hanội ban khen, lại mới được thưởng Médaille bạc kỳ đấu xảo Marseille mới rồi. Sơn thủy và hình họa nếu không khéo, không giống thời bổn hiệu quyết chẳng ăn tiền.

Hãy viết thơ cho M. *Phạm-văn-Ngọc* Directeur de la Maison Chiêu-nam-Viện, à Dakao-Saigon, thời chư tôn sẽ được vừa lòng chẳng sai.

Những thơ cần có trả lời nên gởi theo 1 con cò 4 su, muốn biết giá vẽ hình và sơn thủy thời bổn hiệu gởi cho không một tờ cáo bạch có định giá tiền.

Huê phương lầu

PHOTOGRAPHIE ETAGRANDISSEMENT

244 Rue des Marins Cholon

Tiệm chụp hình Huê-Phương-Lầu nầy mở ra đã đặng ngoài 1 năm nay, chư quí vị đến chụp hình đã nhiều, thấy đều biết tiếng, chẳng có tiệm nào bì kịp.

Vì chư vị chiếu cố ngày một thêm đông, cho nên tiệm chẳng nệ tốn của hao công mới sắm thêm các thứ y phục Hát Bội rất nhiều thứ, lại có quần áo tây, tàu, đủ kiểu, đồ nữ trang rất nhiều, và mới có nhiều bức tranh cảnh như cảnh vườn hoa, cảnh rừng núi, cảnh phòng khách, cảnh cầu, máy bay, tại bên đại pháp mới gởi lại coi rất tinh thần thiệt, vậy quí ông muốn chụp kiểu nào cảnh nào thầy đều chú ý. Tiệm tôi có mướn thợ làm hình rất tinh nghệ chụp trong 2, 3 ngày là được hình, thiệt muốn sao được vậy, xin quí vị hãy đến chụp thử ắt đặng vừa lòng chẳng sai.

Mới mở thêm phòng chụp hình ban đêm, chụp cũng như ban ngày vậy.

Tiệm tôi có bán đủ thứ đồ làm hình tại bên tây gởi lại, và có khuôn hình nhiều kiểu rất xinh đẹp.

CHANG-VE-ON

dit Trương-Lâm

THỢ BẠN KIẾN CHUYÊN-MÔN

204, đường Marin

CHOLON

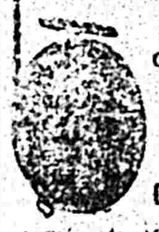

Có sắm đủ đồ khí cụ theo kim thời

Có đủ thứ kiến thượng hảo và gọng thượng hảo

CÓ CÁC PHẦN THƯỞNG:

1° Giấy tốt đề ngày 23 août 1920 của quan đốc-tờ Dejean cựu Quản-lý Nhà-thương Đồng-đất Saigon cho.

2° Bằng cấp đề ngày 26 août 1921, của ông Quesnel cựu Thống-đốc Nam-kỳ ban cho.

3° Bằng cấp đề ngày 25 octobre 1921, của ông Berrier Maurice, cựu Đồng-lý Phòng-thương-mãi Saigon.

4° Giấy tốt đề ngày 13 Février 1922 của quan Đốc-tờ Casaux, quản-lý trường Y-viện Hanoi.

5° Mề-đai vàng và bằng-cấp mề-đai Cao-miên Long-Lịch-tỉnh đề ngày 15 April 1921, của Đức vua Cao-miên ban cho.

LỜI RAO

Tiệm Vĩnh-Xương

Kính cáo cùng chư quí-vị đặng rõ: nay tôi có lập một Atelier tại Bình-tây đường Gia-phú, Atelier nầy sửa xe-hơi, xe-máy, sơn hãm xe-máy, xi nickel, đồng xe-kéo, sửa xe-kéo, và có bán đủ các thứ đồ phụ tùng cho xe-máy và xe-kéo, và có sửa đủ các thứ máy điện, có đúc gan đúc đồng xin quí-vị tưởng nghĩa, có sửa máy chi, hay là xi sơn vật chi, xin đem đến tôi, tôi sẽ tính giá rẻ.

Nay kính cáo,

NGÔ-VĂN-TRI,

đường Gia-phú số nhà 44 ngay xe điện Cholon

Biscuits Quốc-Nữ

Bánh đã thơm, lại ngon, để lâu được, có beurre, sữa bò, vanilline và chocolat, và không khí nào phá bụng.

Có bán lẻ nhiều thứ, như quí ông quí bà mua nhiều về bán lẻ, hoặc đem đi xa cho bà con, thì tôi có sắm sẵn hộp lớn, hoặc thùng lớn, để cho quí ông quí bà đặng rất tiện rất hợp phép vệ sanh.

Cũng có vô hộp theo kiểu bánh Ân-Mỹ hộp lớn 0$50 hộp nhỏ, tròn 0$20, và có gởi bán tại tiệm bán hàng tây hàng tàu, lãnh nhiều của M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại-lộ Bonnard số 82.

Cũng có lãnh làm bánh tiệc, hoặc tân tân quan vân vân.

Envoi contre-remboursement

Nguyễn-thị-Thân, 13, rue Lareynière

THUỐC RỜI VÀ THUỐC VAN

DIANA

THUỐC VÂN

MONDIA

Ấy là thứ thuốc thật tốt hút dã ngon, mùi lại thơm chẳng khô cổ. Nếu chư tôn dùng thì sẽ bằng lòng.

Có một mình hãng Etablissements DUMAREST *d'Indochine Saigon và Pnom-Penh làm Đại-lý*

Một thứ trái Quả tử nầy rất có ích cho châu thân của con người ta, nên người đời phải cho chắc rằng thứ rượu Quả-tử nầy rất hay, bởi vì dùng trái quả tử ép lấy nát, lấy rõng nước của nó mà chế luyện nên thứ rượu nầy, uống nó mùi rất thơm tho ngon ngọt và gồm trị các chứng kể ra sau nầy:

Nhứt dầu chóng mặt

Nhứt mỏi gân xương.

Họng khô, hơi khô.

Uống thường nó thì mạnh phần nguơn khí, mạnh tỉ vị, ăn mau tiêu, và máu huyết chạy đều.

Như đờn bà con gái thường dùng nó chẳng những là mạnh mẽ mà thôi, lại đặng sống lâu nữa, thiệt trong hoàn cầu cho nó là một thứ rượu vệ sanh rất hay, như chẳng tin lời xin mua dùng thử thì biết.

Thuốc rượu nầy chẳng phải là vị thuốc.

Hiện tiệm CỰ-HẢI

60 và 62, rue Marché, Cholon

Có trữ bán

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Nhãn hiệu có cần chứng tại Tòa. *Ở tại đường Viénot số 40 ngan chợ Saigon mới.* Marque déposée

HUỲNH-VĂN-NHƯNG, kỉ-nghiệp.

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ở ăn trầu có chứng bằng đồng xi nikèn (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ tương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lấy tiền Centre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHƯNG cẩn-khải.

ĐÁNH DÂY THÉP
Để như vầy :
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Cholon

DÂY THÉP NÓI
Số 658

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT TRUYỀN HIỆU NHƯ SAU NÀY

VỆ-SANH DƯỢC TỬU
(THUỐC RƯỢU NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG)

Thuốc rượu của tiệm Nhị-Thiên-Đường là một thứ thuốc rượu rất quí, do nơi tiệm chánh ở tại Quảng-Đông gởi lại : thiên niên trường thọ đoạt tạo hóa chi công, xưa nay chẳng có thuốc rượu nào mà bổ dưỡng nhơn thân điều hòa huyết mạch, cường tráng tinh-thần, cho bằng thứ thuốc rượu nầy. Hễ uống nó thường thì mặt mày hồng nhuận ; gái trai già trẻ, bốn mùa đều dùng được, thật nó là bá bổ Thánh-dược ; công hiệu như thần.

Nếu uống thuốc rượu nầy thường thì đặng tiêu trừ bá bịnh tinh-thần khương kiện, định dương toàn thân ; khai tỉ kiến-vị, mãu mo đều-đặng, nước da mịn-màng ; những người mà tiên-thiên bất túc, hậu-thiên bất điều, thì nên uống nó cho thường mà bổ dưỡng.

Đờn bà mà vàng ủa ốm gầy thì nên dùng nó, hoặc muốn an thai bảo-sản, thì uống thứ thuốc rượu nầy khỏi lo hậu hoạn.

Ấy là một thứ thuốc Vệ-Sanh rất nên bổ dưỡng.

SÂM NHUNG BỔI NGUƠN VỆ SANH HUỜN
THUỐC BỔ NGUƠN DƯỠNG GIA SÂM NHUNG

Thuốc hườn nầy là một phương thuốc của Tiên-Thánh để lại quân thần tá sứ chế luyện phải phép, lại dùng vị Bắc-Lộc-Nhung và nhơn sâm, thiệt là đại bổ nguơn thần. Bất câu là đờn ông đờn bà mà uống được thì khí huyết vận hành, tay chơn mạnh mẻ ; thiệt là một phương tư bổ rất hay đó. Bổn Đường mà tìm được phương thuốc rất hay nầy thiệt là một vật báu, rồi lại chọn lựa các thứ dược liệu hạng nhứt, tuân theo phép một nửa thì luyện ra cho thành cao, còn một nửa thì nghiền tán ra cho thiệt nhỏ hòa với sâm nhung và mật ong làm ra hườn.

Xin chư tôn hãy mua mà dùng thử, thì mới biết rằng bổn Đường khéo chọn Sâm nhung và các thứ dược liệu hạng nhứt mà chế luyện rất tinh-hảo. Xin kể những chứng dùng được và cách dùng kể ra sau nầy : Đờn ông mà tiên-thiên hậu-thiên chẳng đủ, tinh thần bao kém, hoặc lo lắng nhiều việc mà tỳ vị hư yếu hoặc thần chí bất định, hoặc bị trường phong hạ huyết, thì phải nấu trái táo đen lấy nước mà uống với thuốc.

Phàm kẻ học trò siêng năng học tập, tư lao quá độ, tinh-thần hao kém, tứ chi mỏi mệt, cứ mỗi buổi sớm mai uống 1 hườn, chiều uống 1 hườn, hễ uống lâu chừng nào thì tinh thần mạnh mẻ, học thức ắt thông minh ; còn những người buôn bán lo lắng đêm ngày, hễ uống 1 hườn thì tinh thần tráng kiện, uống được nhiều rồi, đêm thức cả đêm cũng không biết mỏi. — Những người hút quá độ, thận hư khí suy, dâm ngăn bất khô-khê, thì phải dùng nước trà nóng mà uống thuốc.

• Bất luận nam phụ lão ấu, khí huyết đều hư, hoặc già rồi mà thận suy khí yếu, gân cốt bải hoải, ăn uống chẳng ngon ; hoặc bị hàng đàm ngăn chận hoặc trúng khí hư hàng mà phải sanh ho, thì phải dùng nước muối măng mảng mà uống với thuốc. Đờn ông bị bạch trược, đờn bà bị bạch đái, hoặc đờn ông con trai nằm chiêm bao di tinh ; phải dùng nước trà mà uống với hoàn thuốc, đờn ông thận-tinh đều lạnh, đờn bà mà tử-cung cũng lạnh thì rất khó mà kiếm con, mỗi buổi sớm mai và chiều đều phải uống một hườn, uống với nước trà.

Đờn bà mới đẻ phải uống một hườn cho bổ nguơn-khí.

Đờn bà mà bị tiểu sản (nằm bếp đới) thì khí huyết rất suy, hoặc đờn-bà mới đẻ mà khí huyết kém hao, phải uống thuốc nầy với rượu, hoặc với nước gừng luôi.

Phàm uống thuốc nầy thì phải coi chứng bịnh chưng nặng nhẹ thế nào ; hễ nhẹ thì uống một hai hườn, còn nặng thì phải uống cho được lâu, thì tự nhiên âm dương điều hòa, tứ chi cường kiện, da thịt mịn màng, thân thể ắt trở nên mạnh mẻ.

Hễ uống thuốc hườn nầy thì phải cữ đồ chiên nướng cùng là đồ hàng lãnh sống sít đầu chẳng nên ăn.

Chư tôn huệ cố, xin hãy nhìn cho thiệt chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG và ông PHẬT-MẬP, thì mới khỏi lầm.

Hộp kiến mỗi hộp 1 hoàn lớn giá là . . . . . 1 $ 00
Hộp kiến hai hoàn nhỏ. . . . 1 00
Hộp kiến 4 hoàn nhỏ giá . . 1 20
Hộp cây mun 2 hoàn nhỏ. . 0 60
Hộp cây mun 4 hoàn nhỏ. . 1 20

PHỤ-KHOA KIM-PHỤNG-HƯỜN

Phàm đờn-bà khác hơn đờn-ông thì chỉ có 2 đều : 1° đường kinh, 2° sanh-đẻ mà thôi. Nên hễ muốn sanh con thì trước hết phải lo cho đường kinh đều đặng. Nếu đường-kinh chẳng đều thì khó mà có thai cho đặng, ấy là phần nhiều, gốc bởi ngoại-cảm, hoặc tại lo, rầu, buồn-bực, ưu-huất trong lòng, làm cho khí huyết hao mòn, sanh nhiều chứng bịnh, đến cũng do nơi đường kinh không đều mà ra.

Tiệm tôi đây, từ ngày đặng phương thuốc mầu-nhiệm của ông Tổ truyền lại đến nay, hằng gìn lòng giúp cho đời, lựa những thuốc tốt, gia công chế ra mà làm hườn để trị cho các chứng bịnh đờn-bà đều dùng đặng hết.

Còn như bình thời mà thường uống thuốc nầy, thì khí huyết đầy đủ, chẳng hề sanh bịnh mà rồi sanh con dễ cháu cũng nhiều, chỉ như đờn-bà có thai mà uống thuốc nầy thì lại đặng an thai bảo sản, chừng sanh con ra lại đặng mạnh mẻ nữa, ấy là một phương thuốc rất hay, để trị các chứng bịnh đờn-bà hiệu nghiệm như thần đó.

Chủ trị các chứng kể ra sau nầy :

1° Đường-kinh hoặc trồi, hoặc sục, hoặc ít, hoặc nhiều ;

2° Bạch-đái, Bạch-dâm, ra hoài không dứt ;

3° Đường-kinh hoặc vàng dợt, hoặc đen bầm ;

4° Khí huyết đều hư, đường-kinh không có ;

5° Hoặc đường-kinh ra nhiều quá như muốn làm băng ;

6° Đường-kinh đi nghịch, sanh ra thổ huyết, trong bụng thì đau ;

7° Thân thể chẳng yên, xây-xẩm mặt mày, ăn uống không tiêu ;

8° Đau lưng, mỏi cẳng, vàng mét, ốm gầy ;

9° Thai động chẳng yên, trong bụng đau hoài ;

10° Đẻ rồi ứ huyết mà đau, hoặc lá nhau không ra.

CÁCH DÙNG : Mỗi ngày phải uống 1 hườn, uống với nước trà. Còn đờn-bà để thì phải dùng nước đái con nít mà uống với thuốc.

CỮ ĂN : Những đồ sống-sít, lạnh-lẻo, cùng là đồ rang nướng nóng-nảy độc-địa chẳng nên dùng.

Mỗi hộp 2 hườn giá là. . . 1 $ 00

BÁNH CAM TÍCH

Tại nhà thuốc NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, Ông lương y VI-TẾ-SANH, chọn các thứ thượng hảo dược-liệu mà bào chế ra như bánh, mùi ngon ngọt, để cho con nít ăn trừ các chứng cam-tích, sát trùng hay lắm.

Thường con nít hay có sanh trùng lãi, nước da vàng, ốm yếu, bụng nổi gân xanh, đau bụng, làm biếng ăn, hoặc tiêu ra bọt ;

Các chứng nói trên đây đều là bởi mang chứng cam-tích mà ra.

Vậy nên làm thứ bánh nầy để cho những con nít và người lớn ăn có ích lắm, có trùng lãi thì nó tiêu ra, như không có trùng lãi, mà thường ăn bánh nầy, mạnh tỳ-vị, da thịt càng tươi, nếu ăn đặng lâu chừng nào, thì càng ngày càng mập.

Chư-vị có mua thì hãy nhìn cho chắc cái nhãn Ông-phật hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, mới phải là thứ thiệt, kẻo lầm thứ giả ăn vào thêm bịnh.

GIÁ LÀ :
Mỗi gói mười bánh. . 0 $ 10
Mỗi hộp 100 bánh. . 0 90

Thiệt-nghiệp-xưởng
F. NAM & L. LỤC FRÈRES
Đường Pellerin môn bài số 142-144
SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Mài sắt bông và các thứ kim khí cắt huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giái.

CHUYÊN NGHỆ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện dồi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Ren các đồ phụ tùng theo kiểu vở tìm thường và đúng chữ.

BỆN GIƯỜNG SẮT
VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUỜN-VIÊN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy nước xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

NGUYỄN-VĂN-BÁU
BPICERIE
129, Rue d'Espagne, 129
SAIGON

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ
Giá rất rẻ hơn các nơi

Tiệm tôi khai trương đã hơn mười năm, buôn bán chắc chắn và chiều khách rất tử tế, giá bán cũng nói hơn các nơi.

Tại tiệm tôi có bán đủ đồ gia-vị, nào bánh hộp, bánh sữa, Sô-cô-la, Sữa-đặc, Bơ, Đồi-heo mới, đồ hộp trái cây, Cà-phê, Đường cát trắng, Cà-mới, Savon Cheron, Savon Cadum, Savon Marseille, Savon Bêlo-Con-Ngựa, dầu Essence de Menthe thứ tốt, Giấy Cao-su, Nón Casque trắng, giấy, viết, mực, đồ học trò dùng, Rượu chát đỏ, Rượu chát trắng, Rượu Cô-Nhắc (Cognac) Rượu Champagne, Rượu rom (Rhum) Rượu ngọt, Rượu khai vị, nước suối đủ đồ dùng trong đám tiệc và nhiều thứ nữa không thể nào kể cho hết!

Tiệm tôi có làm Đại-Lý cho mấy hãng lớn tại Saigon, như Rượu Champagne *Moët et Chandon* nhãn xanh thứ thiệt, Rượu Cognac *Videau et Cie* (*Rượu nầy ngon hơn các thứ hiệu khác mà giá vốn rẻ*), Rượu CHÁC ĐỎ «*Rivesaltes*» và Rượu CHÁC TRẮNG «*Courtalet*» nhãn hiệu «*Con Beo*» là một thứ Rượu Chác hạng nhứt thiệt tốt và rất ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác, có danh tiếng bên xứ Bordeaux đã lâu đời.

Đều mừng cùng phát tài lớn
Đồng-bang, giúp lẫn, lợi quyền còn đây.
May kính mời.

Xin chiếu cố

Đời thạnh trị thái bình, thì con người sanh sản ra càng đông đảo hơn khi trước bội phần, bởi vậy tôi dám thấy mỗi khi Saigon có bày chơi lễ, hoặc là cuộc chơi v. v. thì tội nghiệp cho quí-khách ở lục-châu lên Saigon chơi, mà chẳng có khách-sạn nghỉ ngơi, làm sự vui thành ra buồn. Bởi vậy chúng tôi mới lập ra một Tiệm-ngủ, hiệu NAM-TRUNG KHÁCH-SẠN tại đường Nécrais N° 101-103 gần bên góc Tiệm cầm-đồ Saigon. Phòng ở tử phía theo mặt đường đi, rộng rãi mát mẻ tư bề yên tịnh, lại gần các mối đường xe lửa Chợlớn, đường giữa, đường mé-sông, và xe Bécabée, xe Mỹtho rất tiện cho quí-khách khi lên xuống.

Cúi xin quí-khách thường tình đồng-bang giúp cho chúng tôi bền vững thì ơn ấy ghi tạc hằng ngày.

Quản-Lý :
HIỆP et THẮNG.

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LÊ-VĂN-BEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

47-49 Rue Amiral Courbet (Hôtel Continental)

TRƯƠNG-THÁI-TRÚ
Chủ nhơn

NAM-CHÂU KHÁCH LẦU
Rue Amiral Courbet Saigon số 83 & 85

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng-rãi, rất thanh-tịnh và lại khoản-khoát. Giá rẻ.

Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách lầu » chắc đều đặng vừa ý. Boy rất khuôn phép.

Có xe-hơi, tiện cho quí khách khi muốn du-lịch.

Lâm-quang-Roi.
Chủ nhiệm.

GIÀY DÉP BẮC-KỲ

Có tiệm đóng tại Hànội
kiểu khéo, chắc mà tính giá nhẹ

Bán sỉ và lẻ tại tiệm : TRẦN-QUANG-XUÂN (đầu chợ mới), 158 đường d'Espagne Saigon

Có bán : Mền nỉ, mền bông, khăm, xi máy, đồng hồ, đồ Aluminium, ghế Thonet thiệt, giày nón và các đồ tạp hóa vân vân, mua thẳng các lò bên Pháp-quốc, giá nhẹ.

TIỆM BÁN HÀNG BẮC
Đường Paul Blanchy số 11 và 13, gần nhà máy nước lạnh. — SAIGON

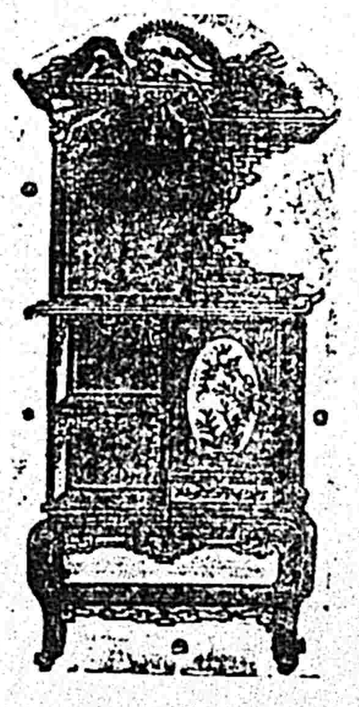

Kính trình quí ông, quí bà đặng rõ bổn tiệm mới nhận được nhiều món hàng ngoài Bắc gởi vô như sau nầy :

Đồ đồng : Các kiểu lư chơn, lư mão tre, chân đèn, lục bình cẩm bông và chậu trồng kiểu vân vân...

Đồ cẩn và đồ chạm làm bằng cây gỗ và trắc : Sập cẩn và chạm, tủ thờ và tủ đồ salon, các thứ liễn cẩn giả và vân, bình phuông, thọ bình, hoành, và khay, cùng các thứ ghế Salon ngồi chơi trọn bộ (1 bàn, 2 trăng kỷ và 4 ghế, và thứ ghế salon thường (1 bàn và ghế).

Đồ làm theo kiểu kim thời và thanh nhã.

Đồ thêu : Giải giường, nắp bàn, tranh, áo gối và các thứ đồ chưng trong nhà làm rất tinh sảo và bán giá hạ hơn các tiệm khác.

Như quí ông, quí bà ở Lục-Châu có vô chơi Saigon xin mời các ngày quả bộ lại coi, như muốn mua hoặc đặt bổn tiệm, đã sẵn có đủ kiểu, và xin hết lòng tiếp rước.

Chủ nhân kính cáo.
PHÙNG-VĂN-XUÂN.

TIỂU-THUYẾT

Vì một chữ tình

(Tiếp theo)

Cô ta leo lên xe rồi biểu kéo xuống chợ Bến-Thành. Người kéo xe vậm vỡ nên chạy thiệt là mau, nhưng mà cô ta uống nầy quá nên cứ thúc chạy cho mau hoài. Lúc ấy lối 7 giờ tối cô ta chắc Quảng-Giao đi ăn cơm mấy nhà hàng, nên biểu xe kéo chạy lại Lương-Hữu, Lê-văn-Du, Yên-Yên, Quảng-Hạp, Đông-Pháp lữ-quán, mà kiếm, té ra đến chỗ nào cũng không thấy chồng mình hết thảy. Cô ta muốn đi đến mấy khách-sạn mà kiếm, song chừng xe ngừng trước cửa khách-sạn thì cô ta bỡ ngỡ, không biết ai mà hỏi thăm, nên tính chạy về mà cậy Bác-Ái đi kiếm giùm.

Xe về gần nhà mà Xuân-Hoa không ghé, biểu chạy thẳng lại nhà Bác-Ái. Xe ngừng rồi, cô ta dòm thấy trong nhà Bác-Ái đèn đốt sáng lòa, vừa muốn bước vô, lại nhớ mấy lời chồng nói trong thơ, tuy lời nói không rõ ràng, song xét ý tứ thì cũng đủ hiểu chồng r ghi cho mình có tình riêng với Bác-Ái, bởi vậy cô ta ngần ngại lật đật trở ra, rồi leo lên xe biểu chạy trở xuống Bến-Thành, nước mắt chảy dầm-dề, ruột gan đau từ đoạn.

Xuân-Hoa ngồi trên xe thẳng-thẳng chạy cùng các nẻo đường, thấy ai mặt đồ Tây đi xa xa cũng tưởng là chồng nên trong lòng khấp khởi, tới chừng lại gần coi lại không phải, thì càng đờn đau không xiết kể. Chạy vòng cho tới 11 giờ, mấy tiệm đóng cửa ngủ hết, mà ngoài đường cũng thưa thớt ít ai đi, cô ta cũng thế mới trở về nhà thì thằng Tự đã đóng cửa tắc đèn mà ngủ. Xuân-Hoa kêu cửa bước vô nhà thấy mâm cơm còn đậy đồ đó, mới biểu thằng Tự bưng xuống mà ăn rồi dẹp đi, bởi vì cô ta không đói. Cô ta vô buồng ngồi khóc rấm rứt, nghĩ thầm rằng mình có chồng đã hơn 5 năm nay, hễ đi đâu thì đi với chồng chớ chẳng hề khi nào đi một mình ; mà chồng mình tuy quen biết nhiều người, song cũng ít ai lân la lui tới, duy mấy tháng nay có một mình Bác-Ái hay tới chơi, vậy thì chồng mình nó nghi đây là nghi cho Bác-Ái chớ chẳng phải nghi cho người nào khác. Cô ta lại nhớ Bác-Ái hồi trước có ghẹo chọc mình, song hồi đó mình chưa xuất giá ; từ ngày mình kết tóc xo tơ với Quảng-Giao thì Bác-Ái đi học không gặp nhau nữa, mà Bác-Ái ra làm việc quan rồi cũng chẳng có ý muốn gần gũi mình. Việc xin dời về Saigon và mướn nhà ở gần đều tại chồng mình ép uổng, chớ không phải là tại anh ta muốn như vậy. Đã vậy mà mấy tháng nay anh ta ở gần, tuy tới lui thường thường song cũng chẳng hề thấy tỏ ý chi lạ, cứ chỉ như vậy sao chồng mình lại nghi.

Xuân-Hoa ngồi ngẫm nghĩ hoài ; cô ta nhớ lại thì mấy tháng nay hễ Bác-Ái đến chơi thì mình thường niềm nở lắm, hay là tại mình bải buổi thái quá nên chồng nó tưởng tư tình chăng? Cô ta nghĩ tới đó rồi lại nhớ Bác-Ái về ở gần chừng một vài tháng thì chồng mình phát đi chơi bời, vậy thì chồng mình nghi đây chắc là nghi cho anh Bác-Ái lắm. Xuân-Hoa nghĩ như vậy thì xốn xan đau đớn chịu không được, nên ngồi chống tay trên ghế mà khóc trót giờ đồng-hồ.

Cô ta khóc đã thêm rồi mới thò tay vào túi lấy bức thơ của chồng ra mà đọc lại, đọc một câu thì nước mắt nhỏ một giọt, càng đọc càng nát ruột nát gan. Tư bề vắn vẻ, bỗng nghe tiếng đồng-hồ gõ 3 giờ, Xuân-Hoa thầm vì làm phận đàn-bà mà không có hạnh, để cho chồng nghi mình mất trinh mất tiết như vậy thì cũng chẳng nên sống nữa mà làm gì, mà nhứt là mình thiếu hạnh đến đổi làm cho chồng buồn rầu rồi quyết liều thân vong mạng thì mình lại còn phải mang lỗi với chồng nhiều hơn nữa, dầu có chết xuống cửu-tuyền cũng chẳng còn mặt mũi nào mà dám ngó ngay chồng.

Hết lo rồi tính, hết khóc rồi buồn, canh lụn đêm tàn mà Xuân-Hoa cũng chưa nhắm mắt. Trời vừa sáng Xuân-Hoa kêu thằng Tự thức giậy, biểu lại nhà mời Bác-Ái tính tỏ thiệt việc nhà cho Bác-Ái nghe, rồi cậy Bác-Ái tính giùm phương mà cứu chồng, bởi vì ở chốn Saigon từ cố vô thân, lúc bối rối nầy không biết ai mà cậy mượn. Thằng Tự đi một hồi rồi trở về nói Bác-Ái xin phép nghỉ một tuần lễ, đã đi về Longxuyên 4 bữa rày rồi. Xuân-Hoa nghe nói châu mày thở ra, ngồi lặn thinh nghĩ thầm rằng : «Tuy rủi mà cũng là may, chồng mình đã nghi mình có tình riêng với Bác-Ái, sao mình còn dám cậy Bác-Ái nữa» ?

(Sau sẽ tiếp theo).

Cordonnerie Tonkinoise

HỢP-THÀNH

PHẠM-VĂN-TÂM. *Propriétaire*
117, Rue Albert 1er, 117 — DAKAO

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

Làm giày tây, giày annam bằng da, và bọc nhung, giép quay da, và quay nhung đủ kiểu.

Nón lợp bằng nỉ, vải trắng, và vải kaki đủ thứ.

Giày đàn ông và giày đàn bà làm sur Mesure rất kỹ càng, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Bản hiệu cũng có trữ bán : các thứ chế ở ngoài *Bắc* mang vào, mùi rất là thơm lắm.

Xin quí khách chiếu cố đến, cần dùng môn chi thì bản hiệu xin hết sức làm cho được vui lòng quí khách.

PHẠM-VĂN-TÂM.
Kính mời.